Hétfő - Hold napja

A fehér karú, dús hajú istennőt fején holdsugárból font koszorúval ábrázol ják. Ruhájának felső része fehér, vörös és szürke, míg övétől lefelé fekete. Ez a színösszeállítás azt jelenti, hogy a Holdnak nincs saját fénye, - azt a Naptól kapja. Magányos istennő. Terméketlen és hideg. Mégis Ő az érzelmek istennője, a nedvek uralkodója, a tengerek árapályának előidézője,és a szülő nők védelmezője. Óegyiptomi hiedelmek szerint éjszakánként egy fehér és egy fekete szfinx vontatta ezüstszekéren járta be az égboltot, titkot, vágyakat, álmokat hintett az emberek felé. Plinius szerint vállán nyilakkal teli tegezzel ábrázolták, jobbjában égő fáklyával, baljában pedig íjjal. Az égő fáklyát azért tartja, mert a Fény a lélek ábrázolása, és a Hold jelképezi a Lelkieket.

Nyilakkal azért ábrázolják, mert a szülőasszonyok fájásaira is ő ügyel. Ő hozza el a Fényt a frissen világra jövő gyermekeknek, de a Hold fénye azt a fényt is jelzi, amellyel a pásztoroknak szolgál. A népi hagyományok szerint „nekik nagy könnyebbséget jelez a vadállatok gonoszságával szemben”. A Hold gyakran változtatja a színét, így fényessége derült időt, vörössége szelet, szivárványos udvara szemerkélő esőt, vagy ködös, párás időt, szürkesége tartósabb esőt jelez.

Állandó változása ellenére ő a legmegbízhatóbb időmérő.

{backbutton}